

ВАШЕ ПРЕОСВЕШТЕНСТВО!
ЧАСНИ ОЦИ БРАЋО И САСЛУЖИТЕЉИ БОЖАНСКЕ ТАЈНЕ!
ПОШТОВАНЕ ДАМЕ И ГОСПОДО!
ДРАГА БРАЋО И СЕСТРЕ!

Доживљавајући велику духовну радост, у немогућности да достојно грешним земаљским устима опише величину Тројединог Бога, свети црквени песник узвикну: "Велики си Господе и чудесна су дела Твоја и нема те речи која ће бити кадра да опева Твоја чудеса!"

Речи које, грешан и пред Богом недостојан, најмањи међу браћом својом желим промуцати о данашњем светом сабрању, ни из далека неће достојно описати оно што моја душа овога трена осећа. Не замерите, но се радујте са мном у Господу, јер на овај свети и велики дан, благодаћу Духа Светога сакупљени око престола живог Бога, Архијереја, иконе самога Спаситеља нашега Исуса Христа, једним устима и једним срцем прослависмо свето и величанствено Име Његово.

Данас се на нама пројавила милост и љубав Божја. Очишћени од свакога безакоња и нечистоте часним и пресветим телом и крвљу Господа и Спаситеља нашега Исуса Христа, радујмо се. Певајмо радосну песму Христу Господу јер нас је удостојио да грешни и недостојни славимо ове значајне јубилеје.

Помолисмо се светом угоднику Божјем деспоту српском Стефану Штиљановићу, да својим светим молитвама и даље за нас грешне и недостојне предстоји у молитви пред престолом Свемогућег Бога. Својим духовним штитом и мачем, да нас чува од свих видљивих и невидљивих непријатеља. Његовим светим молитвама, војском светих анђела и арханђела, нека Господ огради путеве којима кроз живот ходимо, како би нас сачували од свега што нас од Њега удаљује у бурама овоземаљског живота.

Славећи Господа, његовог угодника а нашег заштитника светог деспота српског Стефана, литургијским сабрањем прослависмо у радости и духовном јединству, богољубива браћа и сестре, двадесет година од васпостављања богомспасаване Епархије осечкопољске и барањске.

Понајвише се данас радујемо јер славимо двадесет година архипастирског служења Богу и своме многострадалном роду Његовог Преосвештенства Епископа осечкопољског и барањског Господина Господина Лукијана.

Добри и благи Господ поучавајући нас, својом љубављу и милошћу поручује, да се не може град сакрити кад на гори стоји нити да се упаљена свећа ставља под суд, него на свећњак да светли свима који су у соби.

Град који је Господ саградио и свећа коју је упалио не тако давне 1933.г. није се могао сакрити нити ставити под суд. Ту свећу Господ је ставио на златни свећњак да обасјава, светли и указује на пут спасења.

Враћајући се молитвом и мислима у дане Вашег живота, сећамо се мукотрпног детињства Вашег Преосвештенства, свих неправди и безакоња која претрпесте. Сећамо се данас и Вашег страдања Христа ради и правде ради по свим безбожничким казаматима, сећамо се Вашег прогањања и злостављања ради светих и Угодника Божијих. Сећамо се самопрегорног рада, непрестаног настојања за бољим, савршенијим и Богу угоднијим животом.

Не можемо а да не поменемо само део Ваших добрих дела која учинисте не само у протеклих двадесет година као архипастир Цркве Христове него и у протеклих пола века колико предано служите Богу и своме роду.

Не можемо а да не поменемо манастир Бођан којег од оронуте старице начинисте украсом српских манастира. Од пустог и недоступног па можда и заборављеног места поста живоносни источник вере и љубави. Помогнути десницом Свевишњег начинисте у она времена безакоња и богоотпадништва чудо, претворивши га у манастир који је у свему био за пример многим манастирима. Код, тада оца Лукијана са радошћу су долазили из свих крајева света. Вашу љубав и гостопримство осетили су Српски Патријарси, Поглавари помесних Цркава, Многи архијереји, председници Држава, Министри, Амбасадори, браћа свештеници, свештеномонаси, богољубиви народ и сви ми данас сабрани око Вас. Имали сте са чим да се поносите јер све беше дело Ваших руку.

Знали сте, свети Владико да земља много обећава а мало даје, зато се нисте само посветили грађењу објеката и уређењу манастирског комплекса и богате економије. Учиниле сте дело које је за пример свима нама. Поред тога што сте увек и свагда мисионарили ширећи реч Јеванђеља Христовог, као добри отац који се брине и стара о својој духовној деци, велику пажњу посветисте тада а то и данас чините духовном узрастању до мере раста висине Христове све Ваше духовне деце трудећи се да свима омогућите школовање на факултетима свуда у Србији па и у свету не штедећи ни труда ни љубави нити финансијских средстава како бисте их ишколовали и за живот оспособили. Пригрлили сте оне којима је Господ даровао таланте а који нису били у материјалној могућности да се школују. За све њих сте се трудили, борили. Њима сте градили живу Цркву којој ни врата ада неће одолети. Данас су они академски грађани, поштовани и цењени, људи од угледа, а све захваљујући Вашој жртви и Вашој љубави.

Као таквог доброг домаћина који богомудро зна управљати својим домом и дарове умножавати, Свети архијерејски сабор српске православне Цркве на челу са блажене успомене светим Патријархом српским Павлом изабра Вас за Епископа тада васпостављене Епархије осечкопољске и барањске. Из небеског Јерусалима какав је за Ваше време био манастир Бођан дођосте у долину плача. Добисте Епархију која је свакога дана крварила у љутим ранама ратног страдања. Добисте земљу натопљену крвљу мученика и страдалника за веру Христову. Поново дођосте на почетак.

Господ Вас је довео овде да саберете и сачувате мало стадо које су растерали гладни вуци жељни људске крви. Неуморно, већ двадесет година посећујете сва места у Вашој Епархији снажећи и крепећи у вери овај богољубиви народ да истрају на својим вековним огњиштима. Снажно су одјекнуле Ваше речи са којима сте звали и зовете да сачувамо своје храмове и своје гробове, живећи у миру и слози са свим својим ближњима, служећи Господу у правди и истини. Створили сте живу Цркву Христову, евхаристијску Цркву где се редовно врше света богослужења и разна молитвословља, граде нови и обнављају срушени храмови, подижу нови и обнављају стари парохијски домови, устројавају разна друштва, хорони. Посебну пажњу посветисте изградњи манастира Успенија Пресвете Богородице и уређењу Патријаршијског двора у Даљу. Сећамо се у какву сте кућу доселили а каква је она данас. Велика је Ваша љубав према богословској омладини за коју се очински бринете, којима омогућавате школовања и студирања на престижним светским Универзитетима и факултетима. Посебна је Ваша љубав према нама, Вашој духовној деци, Вашим духовним синовима које сте са великом муком рађали. Са очинском љубављу трписте све наше дечачке несташлуке увек нас саветујући како да се поправимо и бољи будемо. И данас када грешимо, када ражалостимо Вашу богољубиву душу, па и у моментима када само шибе заслужимо покажете своју велику љубав. И онда када се љутите на нас када мислимо да ће муње из неба севати и громови ударати, где чуда, све се у љубав претвара. Ваша доброта побеђује све наше неваљалство и тада бивамо посрамљени сами пред собом и пред Богом.

Овде на капији Балкана где се сусрећу две културе постасте стена необорива и камен неразрушиви. Постасте стуб православља, светионик који обасјава пут којим кроз живот треба ходити. Увек и свагда сте били са својим народом. Као истински слуга Христов носили сте крст страдања свога народа голготским путем. И онда када му је било најтеже тражили сте начина да помогнете како би нам у нашој невољи било лакше опстати. Живот Вас је научио како опстати у свакој животној прилици.

Ваше Пресовештенство! Свети Владико! Не постоји реч која би имала довољну тежину да искаже сву нашу благодарност. И најречитији говорници би сада били неми попут рибе када би желели достојно описати све добро што

учинисте а камоли ја који се немоћан ваљам у греховној прашини, којег Ви Вашом љубављу и добротом удостојисте благодати и части у којој данас пред Богом, пред Вама и богољубивим народом Божјим стојим.

Зато ми доволите да Вам у Име свештенства и монаштва, крстоносног народа Божјег, све пуноће Богомспасаване Епархије осечкопољске и барањске и у своје лично име кажем једно искрено и велико Хвала.

Хвала, за љубав, доброту, за топле и усрдене молитве које за нас упућујете небеском престолу и на њему седећем цару Господу и Спаситељу нашем Исусу Христу. Хвала за сузе које су много пута квасиле Ваше свето лице због нас и недела наших. Хвала за доброту којом сте испунили наше душе и срца. Хвала што нас не остависте сироте него остасте са нама делећи и добро и зло. Хвала што са пуно очинске љубави трпите и подносите страдња нас ради, што као добри отац љубављу усмеравате на добро, што трпите и подносите наше неслоге.

Коленопреклоно се молим,

Господе Свемогући и Свесилни Ти пред којим дрхте Херувими, погледај на нас у овој долини плача, грешне и духовно нејаке, охрабри нас да истрајемо на путу спасења, учини нас синовима светлости и наследницима царства небескога. Чуј молитву свих нас упућену Теби овога часа. У својој љубави чувај Добри Господе оца и Владика нашега кир Лукијана који сагорева у љубави за своје свештенство, своју духовну децу, своје Епархиоте и за васколики православни хришћански народ. Помози му Господе и учврсти десницу његову да још много година управља од тебе му повереним словесним стадом, да и даље буде светлост свету и со земљи.

Желећи Вам свети Владико изобиље небеског и земаљског благослова честитамо Вам на Вашем јубилеју. Ваше име пише се златним словима на страницама историје нашега славнога мученичког народа и наше крстоваскрсне Цркве.

Нека Свемилостиви Господ услиши глас наше молитве и нека Вас чува у све дане Вашег живота да свима будете све како би их придобили за Христа, да се и даље светли светлост Ваша пред људима да људи видевши Ваша добра дела прославе Оца нашега који је на небесима.

Високопреосвештеном и високодостојном Господину Господину Лукијану Божјом милошћу православном Епископу осечкопољском и барањском подај Господе дуг и миран живот, здравље и спасење, победу над непријатељима, успех у сваком добру и сачувај га на многе године!!!!

АМИН!

Протојереј-ставрофор Јован Радивојевић
парох други вуковарски